**SFS 1993:201**

Utkom från trycket den 27 april 1993

# Lag om ändring i brottsbalken;

utfärdad den 15 april 1993.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om brottsbalken

*dels* att det i 26 kap. skall införas en ny paragraf, 6 a §, av följande lydelse,

*dels* att 25 kap. 1 och 6 §§ samt 26 kap. 6, 7-9 och 11 §§ skall ha följande lydelse.

**25 kap.**

**1 §**[2] Böter skall dömas ut, enligt vad som är föreskrivet för brottet i fråga, i dagsböter, penningböter eller normerade böter. Är viss bötesform inte föreskriven för brottet, döms böter ut i dagsböter eller, om brottet bör föranleda lägre straff än trettio dagsböter, i penningböter.

**6 §**[3] Böter som gemensamt straff för flera brott döms ut i dagsböter, om något av brotten bör föranleda dagsböter.

Som gemensamt straff får dagsböter bestämmas till ett antal av högst tvåhundra och penningböter till ett belopp av högst femtusen kronor.

Om det för något av brotten är föreskrivet ett visst lägsta bötesstraff, får detta inte underskridas.

**26 kap.**

**6 §**[4] Den som avtjänar fängelse på viss tid får medges villkorlig frigivning. Villkorlig frigivning får dock inte ske från fängelse som har dömts ut enligt 28 kap. 3 § eller från ett förvandlingsstraff för böter.

Om strafftiden är högst ett år, får villkorlig frigivning ske tidigast när två tredjedelar av strafftiden, dock minst två månader, har avtjänats.

Om strafftiden är längre än ett år men kortare än två år, får villkorlig frigivning ske tidigast när åtta månader samt en tredjedel av den tid som överstiger ett år har avtjänats.

[1] Prop. 1992/93:4. bet. 1992/93: JuU l9, rskr. 1992/93: 223.
[2] Senaste lydelse 1991:240.
[3] Senaste lydelse 1991:240.
[4] Senaste lydelse 1983:240.

Om strafftiden är två år eller mer och annat inte följer av 6 a §, får villkorlig frigivning ske tidigast när halva strafftiden har avtjänats.

Om den dömde begär det, kan frigivningen uppskjutas till senare tidpunkt än som följer av andra—fjärde styckena.

**6 a §** Har någon dömts till fängelse i lägst två år för särskilt allvarlig brottslighet som har riktat sig mot eller medfört fara för liv eller hälsa eller som ingått som ett led i en yrkesmässig eller organiserad brottslighet, får han inte villkorligt friges förrän två tredjedelar av den i domen bestämda strafftiden har avtjänats, om det föreligger en påtaglig risk att han efter frigivningen återfaller i brottslighet av sådant allvarligt slag.

Vad som föreskrivs i första stycket gäller även om domen omfattar också annan brottslighet än som avses där. Om ett annat fängelsestraff verkställs samtidigt, skall 6 § tillämpas med avseende på det straffet vid prövning av frågan om villkorlig frigivning från den sammanlagda strafftiden.

**7 §**[5] Vid prövning av frågan, om den villkorliga frigivningen bör ske senare än vid den tidigaste tidpunkt som anges i 6 eller 6 a §, skall det särskilt beaktas om förutsättningarna för den intagnes anpassning i samhället framstår som speciellt ogynnsamma med hänsyn till frigivningsförhållandena, hans uppförande under anstaltsvistelsen eller andra särskilda omständigheter.

**8 §**[6] Om flera fängelsestraff verkställs samtidigt, skall vid tillämpning av 6 § hänsyn tas till den sammanlagda fängelsetiden. Vad nu sagts gäller dock inte tid för fängelse som dömts ut enligt 28 kap. 3 § eller förvandlingsstraff för böter.

Såsom avtjänad tid räknas även tid varunder straffet skall anses verkställt på grund av domstols förordnande som i 33 kap. 5 och 6 §§ sägs.

**9 §**[7] Beträffande den som har dömts till fängelse i lägst två år prövar Kriminalvårdsnämnden frågan om villkorlig frigivning från straffet eller, om annat straff samtidigt verkställs, från den sammanlagda strafftiden.

Kriminalvårdsstyrelsen eller annan som styrelsen efter regeringens bemyndigande föreskriver får påkalla att Kriminalvårdsnämnden även i annat fall prövar frågan om villkorlig frigivning. Påkallas inte prövning skall den dömde friges vid den tidpunkt då villkorlig frigivning enligt 6 § andra och tredje styckena tidigast kan ske.

Beslut om villkorlig frigivning som inte har gått i verkställighet kan ändras, om den dömde begär att frigivningen skall uppskjutas eller det annars föranleds av ändrade förhållanden.

**11 §**[8] I anslutning till att villkorlig frigivning äger rum eller senare kan beslutas att den villkorligt frigivne skall stå under övervakning, om det bedöms som påkallat. Beslut om övervakning meddelas av frivårdsmyndighet i Kriminalvårdsverket. Har övervakning beslutats men bedöms därefter att övervakning inte längre är påkallad, får övervakningsnämnden

[5] Senaste lydelse 1983:240.
[6] Senaste lydelse 1991:451.
[7] Senaste lydelse 1983:240.
[8] Senaste lydelse 1983:240.

besluta att övervakningen skall upphöra. Övervakningen skall utan något särskilt beslut upphöra sedan ett år av prövotiden har förflutit, om inte annat följer av 18 §.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993,

2. Bestämmelserna i 26 kap. 6 —9 §§ i deras äldre lydelse skall fortfarande gälla för den som före ikraftträdandet dömts till fängelse på viss tid eller ålagts förvandlingsstraff för böter.

Verkställs gemensamt efter ikraftträdandet fängelse som ådömts dessförinnan och fängelse som ådömts därefter, skall första stycket tillämpas på det förra straffet.

3. Om det i en lag eller annan författning hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Fredrik Wersäll
(Justitiedepartementet)